

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wiecz. 9. m.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzny 31. (Tel. 179).
Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3. (Tel. 73).

Cena
pojedynczego
egzemplarza

15 gr.

Na dworcach
kolejowych

18 gr.

Redaktor Naczelny JERZY KONARSKI,

Telefon Redaktora Naczelnego 230.
Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192

Traktat wzajemnej pomocy a Polska.

Lwów, 28. sierpnia.

(C.) Podaliśmy już w krótkości treść odpowiedzi Rządu Polskiego na projekt traktatu o wzajemnej pomocy państw, wchodzących w skład Ligi Narodów. Odpowiedź ta w siedmiu, rzeczowo i logicznie u-motywowanych punktach ustala pogląd Rządu Polskiego na tę doniosłego znaczenia dla zabezpieczenia pokoju w Europie sprawę, która rozpatrywana będzie na rozpoczynającej się w dniu 1. września sesji Ligi Narodów.

Nota polska stwierdza, że taki ogólny traktat wzajemnej pomocy stanowiłby „najważniejszy przejaw solidarności międzynarodowej, na której opiera się gmach Ligi Narodów”, oraz zaznacza, że „Rząd Polski z wielką gotowością podziela zasadę gwarancji przedwstępnych”, uznana już jako podstawa w odnośnej rezolucji, przyjętej w swoim czasie przez Ligę Narodów. Jakaż to jest zasada? Otóż ustala ona, że wszelki zamach na stan posiadania narodowego któregoś z państw, objętych traktatem wzajemnej pomocy, pociągnie za sobą „zastosowanie całego systemu wzajemnej pomocy o charakterze wojskowym, ekonomicznym i politycznym”.

Z tego zasadniczego stanowiska wychodząc, nota polska podaje szereg uwag i spostrzeżeń, jakie nastąpiły się Rządowi Polskiemu przy badaniu projektu traktatu. Jest w nich mowa przede wszystkim o tem, co uważać należy za akt agresji. Otóż zdanie Rządu Polskiego w tym względzie jest takie, że „sam w sobie fakt najścia terytorjum, albo pogwałcenia granic państwa sąsiedniego stanowi nie tylko domniemanie zbrodni międzynarodowej, ale akt bezprawia, decydujący moment agresji, który warunkuje bezwzględne wejście w życie klauzuli o wzajemnej pomocy”. To zapatrywanie powinno być podstawą koncepcji solidarności międzynarodowej w dziedzinie ogólnej pomocy.

W jaki jednak sposób ustalić system zrealizowania gwarancji pomocy, która byłaby skuteczna i niezawrotna? W tym względzie Rząd Polski trwa przy koncepcji zawierania dodatkowych paktów i układów ochronnych, naturalnie niezależnie od sposobów niesienia przewidzianej w traktacie pomocy ogólnej, które, same w sobie bardzo szacowne, mają jednak tę złą stronę, że zależą od całego szeregu decyzji ze strony Ligi Narodów. Zanim bowiem jakieś państwo zaatakowane doczekałoby się wprowadzenia w życie uchwalonych przez

Ruchy wojsk sowieckich na granicy polskiej.

SILNE ODDZIAŁY KAWALERJI, ARTYLERJI KONNEJ ORAZ DYWIZJA PIECHOTY. — KILKADZIESIAT UZBROJONYCH BAND CZĘKA NA WTARGNIĘCIE DO POLSKI. — NASTROJE WŚRÓD CHŁOPÓW UKRAIŃSKICH NIEDOBRE.

(Telefonom od naszego korespondenta)

Warszawa, 28. sierpnia. (Z). Dziśszego poranna prasa warsz. donosi z Łucka: Osoby, świeżo przybyłe z terytorjum sowieckiego twierdzą, że w strefie nadgranicznej ukazały się silne oddziały kawalerji z artylerią konną, oraz dywizja piechoty syberyjskiej. Jednocześnie otrzymano informacje, że bolszewicy zdecydowali się cofnąć swe postępy z odcinka w powiecie o-

sirońskim nieco w głąb swego kraju i wpuścić do Polski kilkadziesiąt uzbrojonych band. — Telefonogramy, które nadchodzą codziennie do Łucka ze wszystkich punktów województwa, świadczą o wzmożonej działalności szajek bandyckich. W mieście i powiecie łuckim spokój, ale nastroje wśród chłopów ukraińskich niedobre.

Ligę Narodów postanowien, jakie należałoby zastosować w celu ochronienia go przed państwem napadającym, mogłoby już niec zniszczeniu. To też nota polska podnosi słusznie, że „jedyną realną gwarancją w sensie wprowadzenia redukcji zbrojeń” stanowią mogą i stanowią powinny układy dodatkowe między poszczególnymi państwami, gdyż tylko takie układy mogą zapewnić stronie zaatakowanej pomoc skuteczną i niezawrotną.

W dalszym ciągu nota polska porusza szereg innych jeszcze kwestji, mających już jednak raczej charakter formalny, prócz punktu, w którym jest mowa o kwestji „nieumyślnego potępienia aktu agresji” dla zaznaczenia w taki sposób najogólniejszy zasady solidarności międzynarodowej, łączącej państwa, zgrupowane pod egidą Ligi Narodów. Zdaniem Rządu Polskiego, „zerwanie stosunków dyplomatycznych przez wszystkie państwa, podpisane na traktacie, z państwem napadającym mogłoby być tu środkiem najbardziej wskazanym”.

Tak przedstawiają się podstawowe zasady, na których opiera się odpowiedź Rządu Polskiego na projekt traktatu o wzajemnej pomocy, wypracowany przez Ligę Narodów. Projekt ten powstał na podstawie kompromisu, osiągniętego w jesieni ubiegłego roku między Francją i Anglią w kwestji t. zw. paktu gwarancyjnego, który miał zabezpieczyć Francję przed planami odwetowymi ze strony Niemiec. Pomimo jednak, że lord Cecil imieniem Anglii zgodził się na ten projekt kompromisowy, obecny rząd angielski, względnie Mac Donald w wystosowanej niedawno do Ligi Narodów notcie oświadczył, że nie zgadza się z tym projektem i odrzuca go zasadniczo. W notcie swej Mac Donald wyraża opinie, że opracowany przez Ligę Narodów projekt jest nie dość skuteczny i nieprowadzący do celu, a przytem

potępia i odrzuca w zupełności system proponowanych aliansów i kontraliansów, czyli owych układów dodatkowych, których konie-

czność uznaje znów nota Rządu Polskiego. Ponieważ w dodatku Anglia, jak wynika z jej odpowiedzi, odmiennie, niż interesowane najbardziej w sprawie pokoju państwa, traktuje sprawę pojmowania agresji, więc można już dziś powiedzieć, że obrady nad sprawą traktatu wzajemnej pomocy w Lidze Narodów będą niezwykle ożywione. Stanowisko Rządu Polskiego pokrywa się ze stanowiskiem dotychczasowym Francji w kwestji pojmowania sprawy zabezpieczenia pokoju europejskiego. Polska ma więc z tej strony zapewnioną pomoc w dążeniu oparcia traktatu wzajemnej pomocy na gwarancjach międzynarodowych, „zdolnych — jak mówi w swej notcie — zabezpieczyć całość terytorjalną i niepodległość polityczną krajów, będących ofiarą agresji”. A jest to zasada jedynie słuszna, godziwa i rozumna.

Nadzór bankowy i zawodowi rewizorzy.

KONIECZNOŚĆ POWOŁANIA DO ŻYCIA INSTYTUCJI ZAWODOWYCH REWIZORÓW NIE ULEGA WĄTPLIWOŚCI. — JAKIE KWALIFIKACJE WINIEN POSIADAĆ REWIZOR? — ROZWÓJ TEJ INSTYTUCJI ZAGRANICĄ. — MOŻNA PRZEWIDZIEĆ OPÓR SFER INTERESOWANYCH PRZECIW WPROWADZENIU NOWEGO SYSTEMU. — WYJIDZIE ON NAPEWNE NA KORZYŚĆ UCZCIWYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH.

II.

Lwów, 28. sierpnia.

Konieczność zatem powołania do życia instytucji zawodowych, przez rząd mianowanych rewizorów (podobnie jak dotąd rejentów, senatorów itp.) i zastąpienia nimi dotychczasowych rad nadzorczych, nie ulega żadnej wątpliwości. Rzecz jasna, że o kwalifikacjach danego kandydata rozstrzygać będzie nie tylko gruntowne fachowe wykształcenie, ale także obiektywność, uczciwość oraz całkowita materialna niezależność od zarządu przedsiębiorstwa. Nie będzie zatem mógł być brany pod uwagę „zaprzysiężony znawca sadowy”, podobnie jak dobrze przeszkolony wykształcony urzędnik bankowy albo osoba, pozostająca w służbie publicznej wzgl. osoba, która w takiejże służbie pozostawała. Rewizja ksiąg handlowych bowiem powinna być wykonywana jako odrębny wolny zawód przez jednostki o bardzo wysokim i wszechstronnym, praktycznym i teoretycznym wykształceniu zawodowym, a wyszkolone specjalnie w kierunku prac rewizyjnych, czego właśnie tym osobom brak, jakkolwiek znaleźć się mogą pośród nich jednostki, którym nie można odmówić kwalifikacji do wykonywania zadań ciałniejszej natury i które mimo wszystko jako

organy podwładne poszczególnego głównego organu w nadzorze bankowym nader cenne mogłyby oddać usługi. Skuteczność rewizji nie zależy jednak wyłącznie od ukwalifikowania zawodowego osób ją wykonujących, ale jest także zagwarantowana ich najzupełniejszą niezawisłością od kierowników przedsiębiorstw.

Zagranicą już na długo przed wojną zaczęto zwracać baczną uwagę na potrzebę wyższego kształcenia rewizorów rachunkowości. W szczególności rozwinęła się bardzo ta instytucja w Anglii, gdzie obok Holandji i Niemiec posługują się z bardzo dobrym wynikiem towarzystwa akcyjne do kontroli rachunkowej zdolnymi, autoryzowanymi rewizorami zawodowymi, zdala stojącymi od zarządu i personalu przedsiębiorstwa. W dużych miastach angielskich jak Londyn, Manchester, Birmingham i inne zawiązało się w latach 1870 i 1871 kilka towarzystw rewizorów ksiąg handlowych (accountants). Towarzystwa te połączyły się w jedną wielką korporację, która, w roku 1880 uzyskała przywilej królewski (Royal charter) i od tego czasu nosi nazwę „The Institute of Chartered Accountants of England and Wales”. Instytut ten liczył w roku 1903 już 3026 członków, którzy z największą sumiennością i znajomością

ścią rzeczy przeprowadzają rokrocznie setki tysięcy rewizji książkowych u firm pojedynczych i towarzystw i wywierają wpływ bardzo korzystny na cały tok interesów tych firm. Drugie zrzeszenie tego rodzaju „Incorporated Accountants” liczyło w roku 1903 ponad 2000 członków. Zaprowadzenie przez ustawę auditing'u tj. przymusowej rewizji wpłynęło nader korzystnie na ukształtowanie się solidnych stosunków w spółkach akcyjnych i przyczyniło się nie mało do ich wspaniałego rozwoju w Anglii.

Holandja posiada od roku 1896 autoryzowany „Nederlandsch Instituut van Accountants”, Francja starą organizację zawodową „Arbitres rapporteurs comptables”. W Niemczech rewizją ksiąg trudnią się bądź zawodowi rewizorzy, których mianują poszczególne Izby handlowe, a dla spraw wyłącznie sądowych także władze sądowe, bądź też trudnią się rewizją t. zw. „Freuhandgasellschaften”. W Austrii, gdzie do niedawna oficjalne wykonywanie rewizji książkowych spoczywało w rękach „zaprzysiężonych rzeczodawców sądowych”, stworzyło gremium znawców sądowych w Wiedniu w roku 1913 jednoroczny kurs o 12 godzinach tygodniowo dla rewizorów ksiąg handlowych. W Akademii eksportowej w Wiedniu odbywa się także co roku szereg wykładów z dziedziny sądowej i podatkowej rewizji ksiąg, badania bilansów itp.

Z góry można przewidzieć, że zamiar wprowadzenia przymusowych rewizji u nas spotka się z uprzedzeniem w pierwszym rzędzie ze strony samych instytucji bankowych. Przyjdą one jednak wnet do przekonania, że tego rodzaju organy nadzorcze — o ile są rzeczywiście celowo urządzone — nie tylko żadnej nie przynoszą szkody — ale że ponadto nie istnieje dla solidnej instytucji skuteczniejszy środek przeciwko szerzycielom zatruwających życie gospodarcze pogłoszek, jak właśnie torowanie drogi wzdziwej i zawodowej kontroli.

Antoni Mondlicht.

Pp. Sochaniewicz i Stanisławski w Warszawie.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 28. sierpnia. Dzisiaj o godz. 9 rano przybyli do Warszawy drogą na Stópcę po miesięcznym pobycie w więzieniu bolszewickim nasi eksperci naukowcy prof. Sochaniewicz i Stanisławski. Obaj uczeni są przy dobrym zdrowiu. Obszerne sprawozdanie złożą oni niebawem w Ministerstwie spraw zagranicznych.

O ułatwienie emigracji żydów do Palestyny.

ASPIRACJE NARODOWE ŻYDÓW OPIERAJĄ SIĘ NA REALNYCH FAKTACH POLITYCZNYCH O ZNACZENIU OGÓLNO-ŚWIATOWYM. — NIEKTÓRE PAŃSTWA CZYNIA PRZESZKODY W EMIGRACJI ŻYDÓW? — RZĄD WĘGIERSKI POPIERA IRREDENTYSTYCZNĄ PROPAGANDĘ W SIĘDMIOGRODZIE.

Berno Szwajc. 26. sierpnia. (Tel. G. L.) Na dzisiejszym posiedzeniu kongresu Unji międzyparlamentarnej, podczas dyskusji nad sprawą mandatu w Palestynie, zabrał głos członek delegacji polskiej poseł Reich i oświadczył między innymi, że solidaryzuje się z rezolucją w tej sprawie zgłoszoną przez delegata francuskiego Mouteta.

Mowca wyraził przeświadczenie, że aspiracje narodowe żydów opierają się nie tylko na nadziejach, ale na realnych faktach politycznych o znaczeniu ogólnie światowym. Wreszcie poseł Reich wyraził ubolewanie, że niektóre pań-

stwa czynią przeszkody w emigracji żydów i zgłosił rezolucję żądającą ułatwienia emigracji zwłaszcza w krajach, gdzie nędza zmusza żydów do emigracji.

Moutet odpowiadając posłowi Reichowi wspominał o trudnościach, na jakie napotyka emigracja żydów do Palestyny, jako do kraju dość gęsto zaludnionego, przy tem wyraził swoją sympatię dla kolonizacji Palestyny przez żydów. Rezolucję Mouteta uchwalono.

Jeden z delegatów rumuńskich zarzucił rządowi węgierskiemu, że popiera irredentystyczną propagandę w Siedmiogrodzie.

MIĘDZYNARODOWY KONGRES NAUCZYCIELI SZKÓŁ ŚREDNICH.

Warszawa, 27. sierpnia. (Tel. G. L.) Wczoraj przybyło do Warszawy 50 delegatów na międzynarodowy kongres nauczycieli szkół średnich, reprezentujących 18 państw. Delegaci zwiedzali szkoły, pałac La zlenkówski, poczem dłuższy czas przepędzili na posiedzeniu Tow. nauczycieli szkół wyższych. Dziś nastąpi oficjalne otwarcie kongresu.

Warszawa, 28. sierpnia. (Z) Dzisiaj o godz. 10 rano rozpoczęło się posiedzenie uroczyste Międzynarodowego Kongresu profesorów szkół średnich. Przemówienie wygłosił Prezydent Rzpltej, następnie prof. Uniw. lwowsk. Romer, Minister wyznań oraz delegaci poszczególnych państw. O godz. 1 odbędzie

się w hotelu Angielskim wspólny obiad. Wieczorem o godz. 6 herbata w Belwederze, o godz. 9 bankiet w Prezydium Rady Min.

Z okazji Międzynarodowego Kongresu nauczycieli szkół średnich, odbywającego się obecnie w Warszawie p. Albert, minister oświaty Rzpltej francuskiej, wystosował do Ministra w. r. i. o. p. list, w którym wyraża serdeczne podziękowanie za zaproszenie na kongres, wystosowane do profesorów szkół średnich francuskich. W końcu p. Albert dał wyraz zapewnieniu, że zapoczątkowane wielkie dzieło wymiany myśli pomiędzy narodem francuskim i polskim stale postępuje naprzód i wyda pożyteczne wyniki.

Z POBYTU MIN. SKRZYŃSKIEGO W PARYŻU.

Paryż, 27. sierpnia. (Tel. G. L.)

W śniadaniu, wydanem wczoraj przez premiera Herriota na cześć Ministra Skrzyńskiego wzięło udział tylko 7 osób, a mianowicie: poseł Chłapowski, radca legacji w Szebek, min. handlu Raynaldy, min. finansów Cimentel, sekretarz osobisty Bergery. Śniadanie odbyło się w atmosferze wysoce serdecznej. Premier francuski odbył z Ministrem Skrzyńskim dłuższą rozmowę, poczem obaj odjechali do senatu. Min. Skrzyński był na całym posiedzeniu senatu. Dziś rano Min. Skrzyński przyjął przedstawicieli prasy francuskiej a popołudniu odbył dłuższą konferencję z dyrektorem departamentu politycznego min. spr. zagr. Peretti della Rocca, następnie złożył wizytę ambasadorowi hiszpańskiemu. Wieczorem poseł Chłapowski wydał obiad, na którym byli obecni Min. Skrzyński z sekr. Czajkowskim, poseł w Berlinie Olszewski, poseł w Rzymie Zaleski, radca leg. Szebek, ze strony zaś franc. minister wojny gen. Nollet, Peretti della Rocca i wicedyr. depart. polit. min. spr. zagr. La Roche, Jouvenelle, hr. Clusei, delegaci francuscy do Ligi Narodów oraz ambasador franc. w Bukareszcie Dueschner i wicedyr. protokołu dyplomatycznego Carre. Min. Skrzyński dał wyraz swemu głębokiemu zadowoleniu z przyjeźdźcą, jakiego doznał we francuskich kołach dyplomatycznych, a w szczególności ze strony premiera Herriota. Min. Skrzyński odjeżdża do Genewy jutro rano.

ZWINIĘCIE KONSULATU WĘGIERSKIEGO W KRAKOWIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 28 sierpnia. (Z) Rząd węgierski zawiadomił rząd polski, że jest zmuszony zwinąć konsulat węgierski w Krakowie. Sprawy jego załatwiane będą przez poselstwo węgierskie w Warszawie.

Fejleton „Gazety Lwow” z d. 29. VIII 1924.

PAWEŁ BOURGET. 3)

Szofer.

Przełożył Kazimierz Rychtowski.

(Ciąg dalszy.)

Młody Jan de Mégret, który niedawno dopiero opuścił dom rodzicielski, zasmakował w tym szalonym trybie nowego, bujnego, nieznanego mu dotychczas życia. I w ciągu paru tygodni popadł w stan jakiegoś chorobliwego podniecenia, aż wreszcie wybuchnął nieoczekiwanie, wybuchnął w sposób tak gwałtowny i brutalny, że postępek tego wywołał osłupienie wśród wszystkich jego znajomych.

Pewnej nocy oto grali w klubie w karty. Jan przegrywał ciągle, przegrywał sumy olbrzymie, jak na jego dochody, piłytem pił dużo, zachęcany ustawicznie przez Werekiewa. Wreszcie koło północy poszli obaj na kolację do jednej z najmodniejszych restauracji. Siedzieli tam w towarzystwie dwóch znanych pięknych artystek. Stoлик ich był zatem przedmiotem ogólnej

obserwacji, zwłaszcza, że zachowywali się bardzo swobodnie i mówili zbyt nawet głośno. Jan pił dużo. W pewnej chwili obaj przyjaciela zaczęli się sprzeczać o błahostkę: którego dnia jeden z najlepszych rosyjskich koni wziął wielką nagrodę na wyścigach w Paryżu. I nagle obie damy zerwały się z krzesel z głośnym krzykiem: Oto Jan de Mégret rzucił w twarz swego przyjaciela pełny kielich szampana, który trzymał w ręku. Werekiew, złany winem i krwią, pokaleczony odłamkami szkła, chciał się rzucić na niego. Służba restauracyjna zaledwie go mogła powstrzymać i uspokoić.

A Jana de Mégret, kompletnie już pijanego i nieprzytomnego, wyniesiono z restauracji, wpakowano do powozu i odwieziono do jego mieszkania.

*

Nazajutrz hrabia Werekiew wybrał dwóch swych kolegów pułkowych na świadków. Wysyłając ich oświadczył:

— „Choćby pan de Mégret był w chwili zajścia pijany, to i to go nie usprawiedliwia. Zresztą, gdyby na-

wet oświadczył gotowość przeproszenia mnie, nie zgodzę się na takie załatwienie sprawy. Albo będziemy się bić, albo przy najbliższej okazji czynnie go znieważę!”

Kiedy świadkowie hrabiego Werekiewa zjawili się u Jana de Mégret, ten ostatni oświadczył krótko:

— Jestem gotów dać hrabiemu wszelką honorową satysfakcję. Przykro mi, że czyn mój był nieco za brutalny, ale nie żałuję tego co się stało.

Później dopiero, po owym fatalnym pojedynku, śmiertelnie prawie ranny, wyznał matce wszystko, a w wyznaniu tem mieściło się i wyjaśnienie tej dziwnej namiętności, jaką odczuwał do Werekiewa:

— Prawda, mamo, każdy człowiek odpowiada sam za swoje postępkę. Moja wina, że szukałem ułóżających mi zabaw i rozrywek, że grałem w karty, hulałem i piłem. Ale nie byłoby nigdy doszło do tego gdyby nie Werekiew. Może ci się to wyda śmiesznem, niezrozumiałem: to był mój zły duch, on mnie opętał naprawdę. Czulem to

od pierwszej chwili niemal naszego poznania. A jednak kochałem go, dla jego wielkich zalet. I nienawidziłem go równocześnie, czując że opanował mnie zupełnie, że miał na mnie jakiś nieodparty magnetyczny wpływ. Trzeba raz się naprawdę upić, by zrozumieć, że w tym stanie człowiek działa niemal odruchowo, półświadomie. Że wtedy wybuchają z nieodpartą siłą uczucia, które normalnie skrywamy w sobie, że człowiek nie może zapamiętać nad nimi. Po tem, co ci powiedziałem, zrozumiesz mój postępek wtedy w nocy w restauracji. Wśród gwaru wesołych rozmów, w towarzystwie tych pań uświadomiłem sobie jasno mój upadek... Z nienawiścią spoglądałem na niego, sprawcę tego wszystkiego... I poczułem nieodpartą, nieposkromioną żądę pozbycia się go, pozbycia się tego złego ducha mojego... Trzymałem właśnie w ręku kieliszek... Nie żałuję tego, co się stało, nie mogę żałować! I zresztą nie mam i do niego najmniejszej złości za to, co potem uczynił. Teraz przynajmniej wszystko raz na zawsze skończono!

STOSUNEK POLSKI DO GDAŃSKA.

Gdańsk, 27. sierpnia. (Tel. G. L.) Wiceprezydent senatu dr. Zielin referował na zjeździe nacjonalistycznym niemieckim sprawę polityki zagranicznej Gdańska. Stosunek do Polski charakteryzował w ten sposób: „Nasz stosunek do Polski nie tylko że się nie poprawił, ale się pogorszył. Kto temu winien? Oświadczaliśmy nieraz, że życzymy sobie przyjaznej współpracy na polu gospodarczym, ale zdaje się, że Polska nie chce porozumienia”. Senator załżył się, że rząd polski traktuje Gdańsk, jak polską prowincję i unika nawet nazwy „państwo”. chociaż Gdańsk jest państwem niezależnym. Polacy usiłują Gdańsk spolonizować. Jesteśmy w trudnej sytuacji gospodarczej. Pod względem narodowym znajdujemy się w niebezpieczeństwie — ale musimy się bronić.

PIE WSZA UMOWA HANDLOWA FRANCUSKO-NIEMIECKA.

Paryż 27 sierpnia. (Tel. G. L.) „Ma in” podkreśla doniosłość pierwszej umowy handlowej francusko-niemieckiej, jaka zawarta została pomiędzy alzackimi a niemieckimi producentami potasu. Obie strony zgodziły się, że będą zaopatrywały rynek amerykański w potas w stosunku 37 i pół do 62 i pół.

OSIEDZENIE MAŁEJ ENTENTY.

Praga, 27 sierpnia. (Tel. G. L.) Ministrowie państw Małej Ententy zastanawiali się w Lublanie nad propozycją komitetu Ligi Narodów, dotyczącą zniesienia sojuszniczej komisji kontrolnej w Bułgarii, na Węgrzech i w Austrii. Państwa Małej Ententy o rzucają ten projekt jako niebezpieczny. Jugosławia zawiadomiła Ligę Narodów, że ustawa o rozbrojeniu powinna zagwarantować praktyczną i bezpośrednią pomoc. Ponieważ brak takiego postanowienia, Jugosławia nie będzie mogła zgodzić się na ten projekt. Ministrowie państw Małej Ententy odjeżdżają 28 b. m. do Genewy.

„POINCARÉ ŁAMAŁ CIĄGLE TRAKTAT POKOJOWY”.

Berlin, 27 sierpnia. (Tel. G. L.) Dzienniki tutejsze powtarzają wywiad z b. włoskim premierem Nittim, poświęcony układowi londyńskiemu. Z wywiadu Nittiego zasługuje na uwagę następujące zdanie. Poincaré i jego współpracownicy łamali ciągle traktat pokojowy. Złamanie traktatu było obsadzenie prawego brzegu Renu, złamanie traktatu był również podział Górnej Śląska przy zupełnym pominięciu rezultatów plebiscywu górnośląskiego.

KONIEC BUNTU FLOTY GRECKIEJ.

Ateny, 27. sierpnia. (Tel. G. L.) Zbuntowani oficerowie marynarki greckiej poddali się. Cała flota grecka zgromadzona jest w Salamynie. Żołnierze marynarki otrzymali urlop, a oficerowie, którzy brali udział w rewolcie, zostali aresztowani i będą postawieni przed sądem.

ANATOL FRANCE CIĘŻKO CHORY.

Paryż, 27. sierpnia. (Tel. G. L.) „Petit Parisien” donosi, że Anatol France zapadł ciężko na zdrowiu. Stan jego jest bardzo niepokojący.

„Galicjanom” źle się dzieje w sowieckim raju.

EMIGRACJA GALICYJSKA PODEJRZANA O KNOWANIA „MONARCHISTYCZNE”. — PETRUSZEWICZ „AGENTEM” RZĄDU POLSKIEGO?! — PROWOKATOR JAWORSKI ZAMACHEM NA PROCHOWNIĘ WE LWOWIE CHCIAŁ SIĘ ZREHABILITOWAĆ WOBEC SOJWJETÓW. — PRACA ZAKORDONOWA PROWADZONA BYŁA JEDNOSTRONNIE. — ZACZYNA IM BYĆ CIASNO.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”)

Pogranicze polsko-sov., 27. sierpnia.

(N) Wśród komunistów galicyjskich, przebywających na Ukrainie sowieckiej, daje się ostatnio zauważyć pewne zaniepokojenie, w związku z ostatnimi aresztowaniami Galicjan przez władze sowieckie. Władze sowieckie zachowują wymowne milczenie o całej tej sprawie, co daje powód do najrozsądniejszych domysłów i silnego zaniepokojenia wśród interesowanych.

Galicjanie zarzucają główną winę ostatnich represalji sowieckich osławionemu Tiutiunykowi, który jako kierownik biura zakordonowego miał zadenuncjować przed władzami sowieckimi najwybitniejszych członków galicyjsko-komunistycznej partii, o agitację nacjonalistyczną, co w sowieckim raju równa się zdradzie stanu. M. i. zadenuncjował Tiutiunyk cały szereg b. wojskowych Galicjan, jakoby oni pozostawali na usługach sztabów polskiego (?) i czeskosłowackiego. Raporty Tiutiunyka skłoniły „centr” do wysłania specjalnej komisji, która zarządziła ogólną „czystkę” elementów galicyjskich i bessarabskich, oraz inwigilację podejrzanych osób wojskowych b. armii ukraińsko-galicyjskiej.

Przeprowadzona „czystka” nie dała pożądanego rezultatu. Ostatnio wysłano nową komisję, wyposażoną w specjalne pełnomocnictwa i dopiero ta komisja, po zbadaniu aktów i ksiąg w „ukraińskim Komitecie wychodźców” stwierdziła, że znaczny procent funduszy tej instytucji zużyto na agitację nacjonalistyczną w duchu monarchistycznym wśród emigracji galicyjskiej. Równocześnie wyszło na jaw utrzymywanie nielegalnego kontaktu z kordonem: z Petruszewiczem, Kosakiem i Małyckim, których oficjalny komunikat sowiecki z czerwca b. r. nazywa agentami polskiego Ministerstwa spraw zagran. (sic!). Wśród niektórych aresztowanych, np. u studentów Biłeckiego i Zawadowycza, którzy swego czasu byli sowieckimi kurjerami pomiędzy Kijowem, Winnicą, Lwowem a Warszawą, znaleziono cały szereg kompromitujących papierów, które u-

jawniły związek galicyjskiej emigracji w sowieckiej Ukrainie z rosyjskimi monarchistami Machrowskim i Pasłowem w Berlinie.

Jeszcze w połowie stycznia b. r. aresztowano 47 osób za działalność kontrrewolucyjną. Wśród aresztowanych znalazł się osławiony tu w związku z procesem Sotonyuki i Dietricha, Jaworski, obecnie ściągany przez sądy polskie, który zbiegłszy z więzienia sowieckiego, przedostał się do Polski i tu chcąc zrehabilitować się wobec czynionych mu zarzutów działalności kontrrewolucyjnej, rozpoczął we Lwowie swą zbrodniczą działalność, gdzie w końcu nieudolnie zamach na prochownię zwrócił na niego uwagę policji, jako na niebezpiecznego szpiega i zbrodniarza.

Wpływy Galicjan w partii komunistycznej z każdym dniem słabną. Osłabienie wpływów galicyjskich w partii komunistycznej odbiło się bardzo dotkliwie na stosunkach materialnych wśród osad galic. kolumny. Wydalanie z osad rządowych Galicjan znajduje się na porządku dziennym, a wzajemne stosunki pomiędzy Galicjanami a komunistami coraz bardziej się oziębiają i pozostawiają dzisiaj bardzo wiele do życzenia. W związku z pogorszeniem się sytuacji materialnej Galicjan na Ukrainie, 250 b. wojskowych ukraińskich, przebywających obecnie w Czechosłowacji, wycofało z poselstwa sowieckiego swoje podania o wyjazd do Ukrainy.

Oficjalne sfery sowieckie zarzucają Galicjanom, iż praca zakordonowa prowadzona była dotychczas jednostronnie pod wpływem szowinistów galicyjskich, nie bacząc na ogólny program, wyznaczony przez wydział wykonawczy „kominternu”.

W związku z powyższymi zauważyć się daje masowy wyjazd Galicjan via Odessa, głównie do krajów bałkańskich. Ostatnio wyjechała do Bułgarii i Jugosławii partia Galicjan w liczbie 50 osób. Jest rzeczą charakterystyczną, że władze sowieckie cofnęły zezwolenie na wyjazd zagranicę kilkudziesięciu działaczom galicyjskim, motywując zarządzenie to zastrzeżoną sytuacją wewnętrzną na Ukrainie sowieckiej.

Poland wykazał swoją świetną technikę, walcząc również z szaloną ambicją, tak, iż Spevacek miał bardzo trudne zadanie, by utrzymać wynik remisowy. Walka po 20 minutach nie dała rezultatu. Trzecia para Rogenbaum (Niemcy) — „Czarna maska” walczyła bardzo efektywnie i nieznany zapasnik swoją zwinnością pokonał Niemca w 14 minutach chwytami „tour des bras”.

Dziś dalszy ciąg zapasów.

(Aleks.)

Koło sprawozdawców sportowych komunikuje, że w piątek o godz. 9 wieczorem odbędzie się w lokalu „Kariera Lwowskiego” posiedzenie w bardzo ważnej sprawie. Obecność wszystkich członków pożądana.

Pogoń (Stryj) — Buł. Zawody kwalifikacyjne o wejście do klasy A, odbędą się w niedzielę, dnia 31. sierpnia br. na boisku 19 pp. O. L. Cytadela, o godz. 11 przedpoł.

CZY NIE NOWA PROWOKACJA BOLSZEWICKA?

Wiedeń, 27 sierpnia. (T. G. L.) „N. F. P.” donosi: z Władywostoku: Policja sowiecka aresztowała 29 przywódców spisku, który był wręczony przeciw rządowi sowieckiemu. Spiskowcy zamierzali osadzić na tronie jednego z wielkich książąt. Pozostawali oni w kontakcie z monarchistami w Charbinie i Paryżu.

Berlin, 27 sierpnia. Donoszą tu z Carycyna, że via Carycyn przejechał świeżo pociąg wiozący 417 socjalistów skazanych na osiedlenie w guberni Wiackiej.

Pronika telegraficzna.

— Dnia 20. sierpnia br. poseł polski w Konstantynopolu wydał obiad na cześć Ismeta paszy. W obiedzie wzięli udział nadto: naczelny wójt gen. Fawzi pasza, minister wojny Kirziri pasza, minister rolnictwa Zokaf bej, minister handlu Hassan bej, minister zdrowia Rofik bej i minister odbudowy Refet bej.

— Ag. Rosta donosi, że Cziczerin oświadczył wobec przedstawicieli tej agencji, iż rząd sowiecki w dalszym ciągu bronić będzie praw obywateli rosyjskich, którzy ponieśli straty wskutek interwencji zbrojnej mocarstw. Cziczerin oświadczył, że w czasie najbliższych rokowań z Anglią i innymi państwami podniesie tę sprawę.

— Komendant portu handlowego w Piotrogradzie z powodu strajku robotników ogłosił stan wyjątkowy na terenie portu.

— Senat franc. uchwalił ratyfikację traktatu lozańskiego 270 głosami przeciw 20.

— W wywiadzie prasowym Kammew zarzuca planowi Davosa, że łączy on interesy Niemiec, Anglii, Francji i Ameryki i grozi wzmocnieniem traktatu ekonomicznego, skierowanego przeciwko Rosji sowieckiej.

— Do Chartumu przybyły znaczne posiłki angielskie, przeznaczone do walki z powstańcami Lotnicy rozpoczęły akcję wywiadowczą.

— Większość delegatów na obecną sesję Ligi Narodów przybyła już do Genewy.

— Jak donoszą z Rzymu, w kołach sądowych wypowiedzieli przekonanie, że kilka osób z posteru oskarżonych o wysiedlenie w zabójstwie Matteottiego zdecydowanych jest przyznać się do winy.

— Rządy norweski i hiszpański wypowiedziały się nieprzychylnie do projektowanego przez Ligę Narodów pakcie w sprawie wzajemnej pomocy.

— „Matka” donosi z Marokka, że na francuskiej granicy północnej pojawił się powstańcy. Sześćset powstańców zaatakowało francuską placówkę. Powstańców odratowano, przyczem 14 wzięto do niewoli, a 6 zabito.

Okruczy.

Dzielo sztuki tem się właśnie różni od parv butów lub stołu, że poza dobrą „robotą” powinno zawierać coś więcej, a mianowicie pewną samą pierwiastku duchowego, pewne quantum poezji. Doskonala „robotą” w sztuce jest tylko środkiem, nie celem, celem zaś jest wywołanie w widzach, słuchaczach czy czytelnikach wzruszenia sui generis, zwanego wzruszeniem estetycznym. Każde prawdziwe dzieło sztuki, czy będzie nim piękny kościół lub pałac; czy obraz lub posąg; czy epopea lub dramat — jest w gruncie rzeczy poematem i powinno być oceniane przede wszystkim jako poemat. Krytyk jest to człowiek, który się wsłuchuje w ową wewnętrzną muzykę, dźwięczącą w każdym rzetelnym dziele sztuki, który wydobywa na jaw ukrytą w niem poezję.

IGNACY MATUSZEWSKI
Psychologia krytyki.

NADESLANE.

Wpisy na jednoroczny kurs handlowy żeński Mięczystawa CHRISTOFA prof. Państwowej Akademii handlowej, Lwów ul. Watowa 25 w miarę wolnego miejsca od 28 sierpnia codziennie od 10 do 12 i od 4 do 5.

SPORT.

MIĘDZYNARODOWY TURNIEJ WALK ZAPASNICZYCH.

W dniu wczorajszym walczyły po wylosowaniu trzy pary, a to: murzyn Bambula (Ameryka) z Wolyńcem (Ukraina), Roland (Danja) — Spevacek (Czechosłowacja) i Rogenbaum (Niemcy) z „Czarną maską”.

Zapasy pierwszej pary zostały z powodu brutalnej walki Bambuli w 8 min. przerwane i zwycięstwo sędzia p. Michniewicz przyznał Wolyńcowi. Murzyn w dniu wczorajszym z miejsca walczył bardzo brutalnie, mimo, że miał przewagę nad przeciwnikiem. Publiczność dała wyraz swego niezadowolenia okrzykami, tak, że prowadzenie dalszej walki było niemożliwe.

Druga walka natomiast była najciekawsza z dotychczasowego turnieju.

Lwów — Romualdowi Trauguttowi.

(Posiedzenie Komitetu ufundowania tablicy pamiątkowej).

Lwów, 28. sierpnia.

(ip) Z inicjatywy Komitetu uczczenia pamięci Romualda Traugutta zebrało się wczoraj przedpołudniem w sali ratusza zgromadzenie delegatów wszystkich lwowskich stowarzyszeń społecznych i kulturalnych.

Przewodniczył zebraniu prezes Tow. weteranów z 1863 r. **prof. Syroczyński, P. Chołodecki** po skróceniu dotychczasowych prac Komitetu, zaznaczył, że Lwów nie pozostaje w tyle za całą Polską w uczczeniu trwałym pomnikiem Wielkiego Męza stanu i Męczennika narodowego. Komitet ustalił już miejsce na wmurowanie tablicy pamiątkowej, której projekt został już przyjęty przez jurę. Tablica zostanie wmurowana w dolnej części wieży kościoła OO. Bernardynów (a nie jak początkowo projektowano na frontonie kościoła OO. Jezuitów). W tym celu dolna część wieży zostanie odnowiona po usunięciu z niej reklam, co nastąpi w najbliższym czasie dzięki zarządzeniom konserwatora miejskiego dra Piotrowskiego.

Projekt tablicy pamiątkowej kompozycji artysty rzeźbiarza Zygmunta Kurczyńskiego, wykonany zostanie przez rzeźbiarza Stanisława Trada z kamienia polskiego. Nad tablicą umieszczona plakietka brązowa będzie przedstawiała wizerunek Traugutta.

Przechodząc do strony materialnej, p. Chołodecki oznajmił, że na pokrycie ogólnych kosztów potrzeba jeszcze około 1000 złotych, a rzeczą społeczeństwa jest ponieść ofiary dla okazania swego pietyzmu dla Wielkiego Męza.

Komitet odnosił się już w tej mierze do Związku Banków lwowskich, a prez. Szarski przyrzekł na ten cel wydatną subwencję. Odniesiono się również do Związku na-

Bójka w Sejmie Rzeszy.

PROWOKACYJNY WNIOSEK KOMUNISTÓW. — KILKU KOMUNISTÓW ZOSTAŁO SIŁNIE POBITYCH. — TRZECIE PLENARNE POSIEDZENIE. — USTAWA RAMOWA DO UKŁADU LONDYŃSKIEGO PRZYJĘTA. — DEKRET ROZWIĄZUJĄCY REICHSTAG JEST JUŻ PODPISANY.

Berlin, 27. sierpnia. Na dzisiejszym posiedzeniu parlamentu Rzeszy po odrzuceniu wniosku komunistów, demagującego się dopuszczenia do głosowania w parlamencie wszystkich wykluczonych i aresztowanych posłów, powstała wielka wrzawa i ogólna bójka, w której brali udział komuniści, narodowi socjaliści i demokraci. Walka trwała jeszcze dalej i ogólna biłatyka. O godzinie 12.10 prezydent Wahlraif otworzył ponownie posiedzenie, przyczem w przemówieniu swoim dał wyraz oburzeniu z powodu zaszłych wypadków. Podczas tego oświadczenia komuniści znowu hałasowali tak, że nie było słychać słów prezydenta wśród ogólnej wrzawy. Wniosek posła Kiltza (demokrata) o natychmiastowe zamknięcie posiedzenia został odrzucony. Przystąpiono do drugiego czytania ustawy kolejowej. Po kilku przemówieniach zamknięto dyskusję przy drugim czytaniu ustawy. Głosowanie odroczone.

Berlin, 27. sierpnia. (Tel. G. L.) Podczas dzisiejszej bójki w parlamencie poseł Brodauf doznał poważnych obrażeń. Jeden z posłów socjalistycznych jest ranny w rękę, a kilku komunistów zostało silnie pobitych.

ciarzy w Borysławiu, ale dotychczas nie otrzymano jeszcze odpowiedzi.

W rezultacie dyskusji uchwalono wydać odezwę do całego społeczeństwa lwowskiego o składaniu ofiar na ten cel. utworzyć obywatelski Komitet obchodu, do którego wchodzić reprezentanci wszystkich stowarzyszeń kulturalnych i społecznych naszego mia-

Berlin, 27. sierpnia. (Tel. G. L.)

O godz. 6 wieczorem rozpoczęło się trzecie w dniu dzisiejszym plenarne posiedzenie parlamentu. Przewodniczący wykluczył z posiedzenia trzech komunistów, którzy rozpoczęli bójkę. Ponieważ posłowie komunistyczni nie chcieli opuścić sali, urzędnicy policyjni wyprowadzili opornych posłów. Po zlikwidowaniu tego zajścia przystąpiono do głosowania nad ustawą Davesa. Na wniosek komunistów, który poparli narodowi socjaliści z Ludendorffem na czele, odbyło się głosowanie imienne. Wszystkie ustawy przyjęto **znaczna większością**. Przeciw ustawom głosowali nacjonałiści, narodowi socjaliści i komuniści. W imiennym głosowaniu uchwalono ustawę ramową układu londyńskiego 248 głosami przeciw 175. Drugie czytanie zostało ukończone, trzecie jutro.

Wiedeń, 27. sierpnia. (Tel. G. L.) „Wiener Allg. Zeitung“ donosi, że prezydent Rzeszy podpisał już dekret, rozwiązujący Reichstag, a kanclerz Marks skorzysta z niego, jeżeli przy głosowaniu nie uzyska się większości 2/3 głosów. Nowe wybory odbyłyby się 28. września.

sta, na prezesów honorowych Komitetu zaprosić ks. arcyb. Twardowskiego, wojew. Zimnego, gen. Małczewskiego, gen. Jędrzejewskiego i prez. Neumana, a wreszcie zorganizować specjalny Komitet zbierkowy, do którego zaproszono Kolo Polek.

Dzień wmurowania tablicy oznaczono na 29. września br.

Wycieczka Poznańczyków na Targi Wschodnie i... do Konstantynopola.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej“)
Poznań, 27 sierpnia

Stowarzyszenie polsko-tureckie urzędująca wspólnie ze Związkiem Towarzystw kupieckich w Poznaniu wycieczkę do Konstantynopola, w której bierze 70 osób udział, zatrzymując się również eden dzień na Targach Wschodnich we Lwowie, oraz 2 do 3 dni w drodze powrotnej w Bukareszcie.

Wycieczka, która wyjeżdża z Poznania 5 września a wraca 19 września b. r., uzyskuje ulgi pasportowe oraz pięćdziesięcioprocentową zniżkę na kolejach rumuńskich.

Z teatrów lwowskich.

Repertuar Teatru Wielkiego:

W czwartek 28 bm. o g. 7.30 „Obłęd“ (gość. występ Sosnowskiego).

W piątek 29. bm. o g. 7.30 „Obłęd“ (gość. występ Sosnowskiego).

W sobotę 30. bm. o g. 7.30 „Obłęd“ (gość. występ Sosnowskiego).

Repertuar Teatru Małego:

W sobotę 30. bm. o g. 7.30 „Konfektacja męska“ kom. w 3 aktach Molnara (premiera).

Teatr Nowości zamknięty z powodu prac niwelacyjnych drogi dojazdowej.

Abonamenty teatralne. We czwartek kasa Teatru Wielkiego (i pięć o) rozpoczęła sprzedaż bloków abonamentowych. W roku bieżącym Dyrekcja Teatrów chce udostępnić istotnie jak największemu warstwowi wstęp na przedstawienia zaprowadza przez kategorię. Pióro był w zeszłym roku nową zniżką, a mianowicie: za 6 przedstawień 6 zł. na trzecim piętrze w Wielkim Teatrze, na drugim piętrze w Teatrze Nowości, na pierwszym piętrze w Teatrze Małym. Poradziło tak jak w ubiegłym roku istnieją trzy kategorie, t. j. abonamenty w pierwszych rzędach parteru i I piętra, abonamenty w dalszych rzędach parteru i 2 piętra, wreszcie abonamenty na loże. Dyrekcja ściśle będzie przestrzegała, by abonamenty nie dostawały się w ręce niepowołanych. Sprzedaż odbywać się będzie codziennie od godz. 9 rano do 1 w południe.

Feljeton „Gazety Lwów.“ z d. 29 VIII 1924

Teatr i aktor. 3)

(Eksperymenty reżyserskie Wachtangowa — Wiwisekcja, dokonana na organizmie teatru naturalistycznego. — Inscenizacja „Księżniczki Turandot“ jako typ nowej szkoły. — Procz z iluzją! — Sztuka jako herold rządu sowieckiego.)

(Ciąg dalszy.)

O ile 1-sze Studium okazało się jedynie dalszą stylizacją teatru Stanisławskiego, o tyle 2-gie, kierowane przez znakomitego reżysera Wachtangowa (ucznia Stanisławskiego), budowane na eksperymencie, wniosło ze sobą poczynania istotnie bardzo płodne i ciekawe. Wachtangow wystawił zaledwie dwie rzeczy, które objawiły go publiczności rosyjskiej: „Księżniczkę Turandott“ i w teatrze hebrajskim „Habima“ — „Dybuka“, którego wystawił w języku hebrajskim, sam nie rozumiejąc w tym języku ani słowa. Zmarł na 50-tym z rzędu przedstawieniu „Księżniczki Turandot“, poczem cały zespół wyjechał na prowincję, przyrzekając sobie nigdy więcej w Moskwie sztuki tej bez Wachtangowa nie wystawiać.

„Księżniczka Turandot“ w inscenizacji Wachtangowa jest wiwisekcją, dokonana na organizmie całego

teatru naturalistycznego i obrażająca wszystkie jego fałszerstwa. Ilustruje ona tak jaskrawo kwestię, poruszoną przeze mnie na początku, że nie mogę nie streścić jej przynajmniej w krótkości.

Kiedy rozsuwa się kurtyna, wiadać za nią druga, przejrzysta zasłona, na tle której stoją aktorzy w swych codziennych ubraniach z Wachtangowem pośrodku. Wachtangow anonuje: „Odegramy tutaj za chwilę przed państwem sztukę „Księżniczka Turandot“ Karola Gottili. Odegrają ją pod moim kierownictwem te panie i panowie“.

Następuje kolejne przedstawienie aktorów z ich własnego imienia i nazwiska oraz najdrobniejszych charakterystycznych przymiotów, zaczerpniętych z życia prywatnego. Przykład: „Pan ten i ten (imie i nazwisko), którego codziennie zasiać można między 4-tą a 5-tą na kawie czarnej u „Boma“. Uszmiłkowana iluzja teatru Stanisławskiego zawstydzona chowa się za kulisami. Publiczność widzi przed sobą aktorów, tych, których zna z ulicy i życia towarzyskiego, nie ukrywających swego prywatnego „ja“, przeciwnie, wyraźnie się do niego ze sceny przyznających. Każdy przedstawiony aktor kłania się. „A teraz zaczynamy“ — klaszcze w ręce Wachtangow. Przejrzysta

zasłona rozsuwa się i odsłania pułap, nieudekorowaną scenę, zaopatrzoną zamiast sufitu w sieć poziomych drutów z haczykami. Podłoga sceny zawalona jest całą stosem zmietanych materii. Aktorzy podchodzą do stosu materii i podnoszą je. Okazuje się, że są to kostiumy, w które zaczynają się na miejscu ubierać. Następnie każdy aktor wyjmując z kieszeni pudełko szminek i na oczekaniu, bez lusterka charakteryzuje się. Rekwizyta są niesłychanie proste i prymitywne: peruki z lnu i waty, bnoży z białych, lub kolorowych chustek. Kiedy wszyscy są już ucharakteryzowani, rozstępują się i usuwają pod ściany. Muzyka zaczyna grać. Na scenę wrytmie tanecznym, kolistym, wbiega kilkunastu ludzi w czarnych trykotach, którzy grają pantomimę, w trakcie zaś tego niezmiennymi kolistymi ruchami zarzucają pozostałe materię na zwieszające się z drutów haczyki, z czego tworzy się dekoracja. Dokonawszy tego, pantomina usuwa się ze sceny. Rozpoczyna się sama sztuka.

Inscenizacja samej sztuki nie wnosi pierwiastków specjalnie nowych. Jest ona prosto podziałem recytacji scenicznej. Aktorzy, ustawieni w półkole wygłaszają swoje role, ilustrując je mimiką i ruchami plastycznymi. Ciekawie natomiast,

choć powierzeliwnie, rozwiązał Wachtangow w tej sztuce problem zaktualizowania spektaklu i podniesienia go do roli organicznego ogniwka dnia dzisiejszego: W trakcie akcji odzywa się dzwonek telefonu, umieszczonego na scenie. Reżyser klaszcze w ręce. Aktor, który rozpoczął jakąś „kwestię“, przerywa ją w połowie słowa i zastyga w chwilowej pozie. Następnie chwila zupełnej ciszy, podczas której reżyser odbiera telefon, poczem wychodzi na proscenium i zwraca się do publiczności z oświadczeniem, iż otrzymał właśnie ostatnie wiadomości z „Rosty“ (rosyjska telegraficzna agencja). Następnie komunikuje jej istotnie najświeższe wieczorne wiadomości z frontów, ostatnie uchwały Rady Delegatów i t. p. Agtacyinie „snośób“ ten jest niezawodnym. Publiczność, wciągnięta w wir sztuki, przyjmuje specjalnie spreparowane dla niej apoteozujące wiadomości o zwycięstwach Sowjetów z niesłychaną intensywnością i zapamiętuje je znacznie trwalej, niż te same wiadomości, posłyszane na jakimś powszednim wiecu. Skończywszy, reżyser klaszcze w ręce i sztuka toczy się dalej.

BRUNON JASIEŃSKI.

(C. d. n.)

Kronika.

Sąd doraźny nad sprawcami napadu na Stołpce.

„GAZETA LWOWSKA” JAKO ŹRÓDŁO INFORMACYJNE W SPRAWACH KRESOWYCH I WSCHODNICH

Lwów, 28. sierpnia.

Usiłowania nasze podjęte z początku roku zeszłego, by „Gazeta Lwowska” stała się pierwszorzędnym źródłem informacyjnym wogóle — w szczególności w sprawach kresowych i bliskiego Wschodu, uwieńczone zostały — po okresie trudnych starań i zabiegów — najzupełniej pomyślnym skutkiem. Cała prasa polska korzysta obecnie z naszych informacji w tych dziedzinach, składając tem dowód, że są oryginalne, poważne i zasługują na wiarę. Chlubimy się też tem, że cytuje nas bardzo często krakowski „Czas”, zajmując tak pięknie zadania polskiego dziennikarstwa, redagowany wzorowo, a chlubimy się um chętniej, że redaktor „Czasu” sam jest doskonałym znawcą spraw kresowych i wschodnich. Warszawski „Przebieg Wieczorny” powtarza też niejednokrotnie nasze informacje sowieckie, oraz znamiennejsze wyjątki z artykułów wstępnych, zawsze podkreślając lojalnie ich pochodzenie. Lwowski korespondent „Ilustrowanego Kurejra Krakowskiego” korzysta z „Gazety Lwowskiej” niemal codziennie, nie zawsze jednak cytując źródło informacji. Mary nadzieje, że to jeno niedopatrzzenie z jego strony — lub ze strony referenta redakcyjnego — i że zniknie ono w najbliższej przyszłości. Podobnie dzieje się w „Nowej Reformie”.

Obok tych pism istnieją wielogłowa gromada innych, które bez pardonu rabują nam całe artykuły, nawet fejetony, często nawet z tytułami i subtytułami, dyskretnie przemilczając źródło, a nawet podając je jako własne „od specjalnych korespondentów”. Prym pod tym względem wiedzie osławiony „Goniec Krakowski”, w ślady jego wstępują prasa prowincjonalna w dawnej Kongresówce, zwłaszcza Łódźka.

Zanotować się też godzi, że jesteśmy miłowanymi informatorami dwu największych naszych agencji telegraficznych: P. A. T. i A. W., które nas zawsze lojalnie jako źródło wiadomości podają. — „Gazeta Lwowska”, najstarszy dziennik polski, pracuje 114 rok wytrwale i sumiennie, zdając stojąc od walk partyjnych, za złe więc nam nikt nie weźmie, że poświęciliśmy jej dzisiejszym zasługom bodaj powyższych kilka uwag.

WRĘCZENIE SZTANDARU 40. P. STRZELCÓW LWOWSKICH.

Lwów, 28. sierpnia.

D. 6. września br. 40. p. Strz. Lw. obchodzi uroczyste święto wręczenia sztandaru pułkowi ofiarowanego przez miasto Lwów. Przedpołudniem o godz. 10-tej na placu Marjańskim odbędzie się msza połowa w obecności p. Prezydenta Rzeczypospolitej, poczem wbijanie gwoździ oraz defilada. Popołudniu o godz. 3-ciej poświęcenie boiska sportowego 40. pp. — Lwów, Pochyłanka, oraz przemowy delegatów klubów sportowych. Po przemówieniach zawody towarzyskie piłki nożnej zaprzyjaźnionych klubów „Lechia” — „40 pp.”, poprzedzone biegiem na 100 m. oraz w czasie przerwy urozmaicone biegiem na przelaj (około 2500 m.). Podczas imprezy przygrywać będą orkiestry wojskowe. Po zawodach — festyn dla żołnierzy. Zwycięscy w zawodach lekkoatletycznych otrzymają srebrne pamiątkowe żetony.

DWÓCH BANDYTÓW ROZSTRZELANO A JEDNEGO PREZYDENT RZPLTEJ ULASKAWIŁ. — PRZEZ SZEŚĆ MIESIĘCY ODDZIAŁY DYWERSYJNE ĆWICZONE BYŁY W MIŃSKU. — SZKOŁA DYWERSYJNA Z MIŃSKA ZOSTAŁA PRZENIESIONA DO JEDNEJ Z POBLISKICH WSI. — OFICEROWIE WYKLADAJĄCYMI NA KURSIE.

Warszawa, 27 sierpnia. (Tel. G. L. Sąd doraźny w Nowogródku skazał na karę śmierci przez rozstrzelanie za napad dywersyjny w Stołpcach Piotra Jodę, Mikołaja Gorjatkę i Edwarda Kaczmarczyka (pseudonim Sapiński). P. Prezydent Rzeczypospolitej skorzystał z prawa łaski w stosunku do Jody, co do dwóch innych wyrok został wykonany. — Śledztwo ustaliło, że Joda nie brał udziału w mordach, a był tylko wartownikiem. Zeznania złożone podczas rozprawy wyjaśniły, że przed napadem na Stołpce, oddziały dywersyjne były specjalnie ćwiczone w Mińsku przez 6 miesięcy przez specjalnych instruktorów, noszących mundury armii czerwonej i pod ich przewodnictwem przekroczyły granicę. Oddziały, wyposażone były w karabiny maszynowe, pyroksylinę, granaty ręczne, karabiny i rewolwery. — W Stołpcach oddziały podzielone zostały na trzy pododdziały których zadaniem było zdemolo-

Czwartek, 28. sierpnia: Rz. kat. Augustyna; gr. kat. Usp. Pr. Boh.; słow. Racibora bl.

Międzynarodowy kongres wszechświatowy postanowił od 1. października obniżyć porto listowe.

Pestanka do parlamentu angielskiego p. Philipp, należąca do Labour Party, przybyła do Warszawy. P. Philipp złożyła wizyty organ. socjalistycznym. Następnie wyjeżdża do Zakopanego.

Bilans Banku Polskiego w dniu 20 bm. wykazuje zmniejszenie obrotu banknotów o 125 milj złotych. Zmniejszenie obrotu banknotów tłumaczy się tem, że w drugiej dekadzie bm. nastąpiły większe wpłaty na rachunki żyrowe. Zapas brzości wzrósł o 1.6 milj. zł. dzięki zakupowi złota zagranicą.

Władze francuskie organizują plan przeniesienia polskich robotników z Zagłębia Ruhry do zniszczonych obszarów francuskich. Robotnicy umieszczeni byłiby tam całymi gminami.

(Z) Otwarcie „Teatru Narodowego” w Warszawie znowu zostało przesunięte. Odbędzie się ono, według najnowszych zapowiedzi, 3. października.

(Z) Z Muzeum wojskowego. Na mocy uchwały Rady Min. zezwolono na przeniesienie znajdujących się na Zanku Królewskim w Warszawie chorągwi, sztandarów, bębnow i kotłów wojskowych do Muzeum wojska. Przekazane przedmioty są już inwentaryzowane.

(Z) Przeciw samoreklamom funkcjonariuszy policji państw. Komendant okręgu policyjnego w Warszawie ogłosił w rozkazie dziennym dla funkcjonariuszy policji państwowej, że w prasie społecznej i prowincjonalnej drukowane są artykuły i notatki reklamujące poszczególne funkcjonariuszy. Ponieważ komenda policji doszła do wniosku, że te artykuły są inspirowane przez poszczególne funkcjonariuszy policji, komendant okręgu polecił podwładnym, aby w razie spostrzeżenia takich artykułów przeprowadzili dochodzenia i traktowali stwierdzone samoreklamę jako przekroczenie służbowe.

Znak z Marsa. Dyrektor stacji radiotelegraficznej w Dulwich pod Londynem prof. Low oświadczył, że aparaty radiotelegraficzne zanotowały w piątek tajemnicze sygnały iskrowe z Marsa, podobnie jak aparaty radiotelegraficzne w Point Grey.

Zwinięcie młastowych biur rozsprzedaży kart wstępu na uroczystość otwarcia Targów Wschodnich. Ze względu na ściśle ograniczoną liczbę płatnych biletów wstępu na uroczystość otwarcia Targów Wschodnich i wielki tychże popyt, Dyrekcja Targów celem uniknięcia

wanie i zniszczenie urzędzeń państwowych i wywołanie w ten sposób ogólnej paniki. Rzeczy zrabowane miały stać się własnością rabujących.

(Telef. od naszego korespondenta) Warszawa, 28. sierpnia. (Z.)

„Rzeczpospolita” donosi z Nowogródka, że po nieudanym napadzie na Stołpce władze sowieckie w Mińsku przeniosły szkołę dywersyjną z Mińska do jednej ze wsi w okolicy Mińska. Kurs, który rozpoczął się zapisaniem 90 adeptów rozwijał się tak znacznie, że obecnie posiada 250 uczniów. Wykładającymi są oficerowie armii sowieckiej.

Warszawa, 28. sierpnia. (Z.) Wzdłuż granicy na odcinku województwa wolińskiego banda sowiecka dokonała napadu, od którego ucierpiała w znacznej mierze ludność. W tej chwili brak dokładnych wiadomości.

zbytznego natłoku publiczności zwinęła otworzone poprzednio osobne miejsca rozsprzedaży tychże biletów poza Biurami centralnymi Targów. Bilety te będą w ściśle ograniczonej liczbie do nabycia wyłącznie w Biurach centralnych Targów na placu wystawowym. Osoby, które pragną za płatnymi kartami wstępu uczestniczyć w uroczystości otwarcia, muszą celem nabycia ich zgłosić się w biurach centralnych Targów najpóźniej do wtorku dnia 2. września br. i z podaniem swego imienia i nazwiska. Imienne karty wstępu, opiewające na odpowiednią osobę będą następną w czwartek, dnia 4. września br. w tychże Biurach osobliście do odebrania.

Rocznica bitwy Racławickiej. Komitet powiatu miechowskiego ze względu na to, że Prezydent Rzeczypospolitej nie mógłby w tym roku osobiście uczestniczyć w uroczystości, projektowanej na 7. września, oraz ze względów technicznych, odłożył obchód do przyszłego roku, tj. do całkowitego wykończenia pamiątkowego kopca.

Liczba bezrobotnych w Zgierzu zmniejszyła się ostatnio wskutek tego, że kilka największych fabryk miejscowych uruchomiło swe fabryki. Należą do nich zakłady przemysłowe Borsta, Rosenblatta i Szapary. Fabryki te czynne będą na razie 3 dni w tygodniu, przyczem pracować będzie jedna zmiana robotników.

Nowy magazyn broni. (Z) Z Radomia donoszą: W dniu wczorajszym władze bezpieczeństwa wykryły w Radomiu w jednym z domów prywatnych kilkanaście karabinów i amunicję. Były one ukryte na strychu. Aresztowano jednego osobnika nazwiskiem Francuz. Dodać należy, że karabiny są rozmaitych systemów.

Franciszek Gonet, wicedyrektor krakowski filii Banku Gospodarstwa Krajowego, zmarł w 55 roku życia.

Taryfa opłat za jazdy dorożkami w obrębie miasta Lwowa, ważna od 23. sierpnia 1924. Za jazdę porożyczą w mieście, tj. za jazdę z punktu do punktu miasta bez zatrzymania się dłużej jak 5 minut i bez zbicia z kierunku i drogi 1.50 (dwukonna) 1.10 (jednokonna). Za jazdę w mieście według czasu za pierwszą godzinę 2.60 (dw.) 2.— (jedn.). Za każdy następny kwadrans 1.30 (dw.), 1.— (jedn.). Za jazdę od i do dworców kolejowych wraz z podjazdem i pakunkami 4.— (dw.), 3.— (jedn.). Do oznaczonych miejsc z każdego stanowiska: a) do rogatek miejskich, b) na Zamek, c) plac powystawowy, d) na Targi Wschodnie, e) na Franzówkę (górną część ul. Listopada, f) do ogrodu Kisełki, g) na Pohulankę, h) na Zoiówkę, i) do cmentarza janowskich, j) do rzeź-

ni miejskich, k) do szkoły kadeckiej, l) na strzelnicę wojskową, m) do Sobieszczyny, n) do stacji Kamieńskiego, o) do biblioteki wędziągiewego, p) do Łiska Sokółów 2.— (dw.), 2.40 (jedn.). Czas między odjazdy kwadrans. Jazda z konduktorem przebiegającym przez miasto według czasu. Za podjazd pod dom i oczekiwanie mediodochydzące razem 11 minut, nie należy się nic, jeżeli czekacie razem z podjazdem trwa dłużej, należy się za cały czas czekania opłata według czasu. W czasie gdy zamówiony dorożkarz pod dom nie jedzie a gość dorożki nie użyje, winien opłacić połowę należności za porożyczą jazdę (1.—). Za jazdę spacerową oblicza się według czasu. Ceny obowiązują jazdę zarówno w dzień, jak i w noc.

Zamach samobójczy profesora. Na cmentarzu krakowskim naskoczyła się służba na jeźdźcy w kaftaku krwi nieczystym z poderżniętym gardłem i porzucanym żyłami na rękach. Okazało się, że jest to profesor gimnazjalny ze Stanisławowa, p. Władysław Mac. — Ciężko rannego przewieziono do szpitala. Powodu zamachu na życie desperata wyjawiać nie chce.

Wybuch granatu w Warszawie. Wczoraj podczas egzaminu w szkole podoficerskiej na Cytadeli wybuchł podczas demonstrowania przez jednego z podoficerów granat i poranił 14 obecnych. Zabitych niema.

(h) Walka z wściekłą. Patrolowemu posterunkowemu przy ulicy Moch naskoczył doniesiono, że w rzeczywistości pod l. 29 pojawił się wściekły pies. Posterunkowy strzałem rewolwerowym psa tego zabił.

(h) Żołnierz amatorem drobiu. W rzeczywistości przy ul. Bema 12a, zamieszkały tam piekarz Filip Bojko, zauważył wczoraj jakiegoś żołnierza, zabierającego kury ze stojącego na podwórzu wozu. Na widok idącego Bojki, żołnierzów, pozostawił kury i zbiegł.

(h) Usiłowane włamanie do dozorcycy prof. Makarewicza. Po przedwczorajszym owocnym włamaniu do mieszkania prof. Makarewicza, złodzieje powtórnie wczoraj próbowali szczęścia i usiłowali włamać się do mieszkania jego dozorcycy, lecz zostali spłoszeni.

(h) Kapral złodziejem strychoywu. W rzeczywistości przy ul. 29. Listopada, pułkownik Adam Kapral skradł ze strychu bieliznę na szkodę kilku lokatorów. Kaprala osadzono w aresztach.

(h) Aresztowania złodziei podczas obław. Wczoraj w nocy urządzono obławę na Walach Hetmańskich i Gubernatorskich, podczas której aresztowano znanych i notowanych złodziei: Władysława Karpińca, Adolfa Kukurowskiego, Marjana i Józefa Bobele, Władysława Kowla i Beniamina Cirenwalda.

(h) Pod zarzutem dokonania kradzieży z włamaniem w Seminarjum duchownym, o czem wczoraj donieśliśmy, aresztowano znanego złodzieja Michała czyszynę.

(h) Sprawca napadu na posterunkowego pod kluczem. Wczoraj ujęto drugiego sprawcę napadu na posterunkowego Krzyżostanika w osobie praktykanta cukierniczego Stefana Gubernarczuka, którego osadzono w aresztach.

(h) Spowodował pożar od niedopałka papierosa. Kaczmarek Jan, zam. przy ul. Słonecznej 33 przyszedłszy do domu w stanie podpiętym, spowodował pożar od niedopałka papierosa i odniósł silne poparzenia na całym ciele. Odwieziono go do szpitala.

(h) Włamania i kradzieże. Za kradzież kaczki na szkodę nieznanego właściciela aresztowano wóznę Michała Sobolewskiego. — Spoczał w aresztach znany kieszonkowiec Michał Ellenberg, za kradzież 5 zł na szkodę Marii Kopykówny. — Ze sklepu firmy „Regulator” Rynek 43 skradziono materię wart. 180 zł. — Na pl. Krakowskim skradziono Marjanowi Rofeckiemu portfel z zawartością 530 zł. — Oddano do aresztów Jadwigę Sobiańską za kradzież garderoby wart. 300 zł na szkodę Juliana Podtowskiego, rzeźnika zam. przy ul. Lyczakowskiej 159 — Franciszek Dudziński, sierż. WP. zam. przy ul. Żółkiewskiej 106, doniósł, że nieznanymi sprawcy po wyliczeniu szub z okna włamali się do jego mieszkania i skradli kufisz z rzeczami, nie obliczonej na razie wartości.

(h) Tajemnicze postrzeżenie. Do szpitala powołanego przywieziono wczoraj w nocy uciążką Annę Miś postrzeloną w głowę. Dochodzenia prowadzi IV. komisariat.

OGŁOSZENIA.

UPADŁOŚCI.

Sa 6/24/2. Edykt ugody. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku firmy merejstrowanej M. Wassertheil i L. Blum w Krakowie, oraz spółników tej firmy Mełszesa Wassertheila i Lőbla Bluma w Krakowie. Komisarz ugody sędzia sądu okręgowego w Krakowie, Spitzer. Zarządca ugody adw. dr. Józef Dalet w Krakowie. Audjencia do zawarcia ugody w wymienionym sadzie biuro Nr. 41 dnia 16. września 1924 o godz. 10 przedpoł. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 6. września 1924. 4373

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 12. sierpnia 1924.

I CZMAYTE OBWIESZCZENIA

Nc. VI. 330/24/1. Obwieszczenie. Na wniosek Towarzystwa Wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie celem ustanowienia kuratora dla spensjonowanych urzędników i sług tegoż Towarzystwa, oraz dla wdów i sierót po urzędnikach i sługach Towarzystwa celem przerwania należnych im świadczeń emerytalnych, jakoteż celem wyboru trzech mężów zaufania ich zastępców, a to po myśli paragr. 50 rozp. Prezydenta Rpp. z dnia 14. maja 1924 Nr. 42 poz. 441 Dz. u. R. P. wyznacza się audjencję na dzień 17. września 1924 o godzinie 10 rano w biurze Nr. 41, na którą się interesowanych zapomocą niniejszego ogłoszenia wzywa. 4971

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 9. sierpnia 1924.

Nr. VI. 331/24/1. Obwieszczenie. Na wniosek Towarzystwa Wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie celem ustanowienia kuratora dla wierzycieli powyższego Towarzystwa z tytułu umów ubezpieczenia na życie, jakoteż trzech mężów zaufania i ich zastępców, a to po myśli paragr. 50 rozp. Prez. Rpp. z dnia 14. maja 1924 Nr. 42 poz. 441 Dz. u. Rpp. — wyznacza się audjencję na dzień 17. września 1924 o godz. 10 rano w biurze Nr. 41, na którą się pomienione Towarzystwo, jakoteż jego wierzycieli zapomocą niniejszego obwieszczenia wzywa. 4972

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 9. sierpnia 1924.

UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. IV. 131/23/3. Wojciech Kotapka z Wierchosławic, powołany w czasie mobilizacji 1914 do służby wojskowej przy 57 pp., został wysłany następnie na front rosyjski, gdzie w czasie odwrotu wojsk z pod Lublina, w walce około Radlina, we wrześniu 1914 bez wieści zaginął. Wojciecha Kotapkę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowny wniosek po dniu 20. lutego 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 4868-3

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 19. sierpnia 1924.

T. IV. 20/24/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stanisław Pasierb z Pustkowią biorąc udział w walkach na froncie rosyjskim, tamże zaginął. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. dr. Maschlerowi w Tarnowie, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskie, wiadomości o powyższym wymienionym. Stanisława Pasierba wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. lutego 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 5. lipca 1924. 4905-3

T. IV 1/24/5. Wjciech Kupiec z Woli Wadewskiej powołany w roku 1914 do świadczeń wojennych na froncie rosyjskim, tamże bez wieści zaginął. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Bronisławowi Galeckiemu adwokatowi w Tarnowie wiadomości o powyższym

wmienionym. Wojciecha Kupca wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10. lutego 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 7. czerwca 1924. 4904-3

T. V. 42/24/6. Tomasz Romanek, urodzony 1887 w Zalesiu powiat Nisko, w czerwcu 1917 przydzielony do 34 pułku piechoty obrony krajowej, walczył na froncie rosyjskim, w styczniu 1916 zachorował, oddany do szpitala do Kowla, zaginął. Wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o wymienionym. 4952

Sąd okręgowy.
Rzeszów, 16. kwietnia 1924.

T. 138/24/4. Michał Baran, urodzony w Mszanie 1893, jako żołnierz austr. zginął na wojnie 1916. Celem uznania go za zmarłego, wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o nim Sądowi. 4949

Sąd okręgowy cyw., Oddz. VII.
Lwów, dnia 6. czerwca 1924.

J F E M V.

Firm. 611 Rg. C. VIII. 46. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 16 czerwca 1924: Siedziba firmy: dotąd Wiedeń. Siedziba firmy: odtąd Lwów. Brzmienie firmy: „Alliance“, rafinowa spółka z ogr. por. Brzmienie firmy po niemiecku: „Alliance“, Petroleum Gesellschaft m. B. H. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: a) wytwarzanie i sprzedaż surowego oleju i wszystkich innych produktów; b) kupno i sprzedaż oleju mineralnego, jak i wszelkich z przemyślelem oleju mineralnego styczność mających surowców i materiałów pomocniczych, jak i wogóle handel wszystkimi towarami które zwyczajnie przy tym handlu bywają na własny i obcy rachunek sprzedawane; c) nabywanie lub wydzierżawienie terenów, praw górniczych, praw naftowych i uruchomienie tychże, celem uzyskania surowca oleju mineralnego, jakoteż udział w takich przedsiębiorstwach górniczych i naftowych; d) nabywanie, urządzenie i prowadzenie przedsiębiorstw dla wytwarzania naczyń, narzędzi i urządzeń potrzebnych dla przemysłu i oleju mineralnego lub wszelkich innych z przemyślelem oleju mineralnego stojących materiałów, jakoteż udział w takich przedsiębiorstwach. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie z daty Wiedeń 27. maja 1915 L. rep. 23614. Kapitał zakładowy wynosi 1,010,000 K. pełnowpłacony. Zarząd spółki składa się z 2 lub więcej członków. Członkami zarządu ustanowieni: Zygmunt Bielski w Boryslawiu, Auguste Bourz i Paweł Setkowiec we Lwowie Prokury udzielono: inż. Adamowi Kottekowi, Hermanowi L. Tugendhaftowi we Lwowie i Maurycemu Freundowi w Boryslawiu. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że pod brzmieniem firmy położą swe podpisy łącznie 2 członkowie zarządu, albo 1 członek zarządu i 1 prokurent. 4853

Sąd okręgowy, jako handl., Oddz. IV.
Lwów, dnia 16. czerwca 1924.

Firm. 610. Rg. C. VIII. 36. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 3. czerwca 1924: Siedziba firmy: dotąd Wiedeń. Siedziba firmy: odtąd Lwów. Brzmienie firmy: „Alfa“, Naftowa Spółka z ogr. por. — po niemiecku: „Alfa“, Petroleum Gesellschaft m. B. H. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: a) wytwarzanie i sprzedaż surowego oleju mineralnego i wszystkich podobnych produktów; b) kupno i sprzedaż oleju mineralnego, jak i wszelkich z przemyślelem oleju mineralnego styczność mających surowców i materiałów pomocniczych, jak i wogóle handel wszystkimi towarami, które zwyczajnie przy tym handlu bywają na własny i obcy rachunek sprzedawane; c) nabywanie lub wydzierżawienie terenów, praw górniczych, praw naftowych i uruchomienie tychże, celem uzyskania surowca oleju mineralnego, jakoteż udział w takich przedsiębiorstwach górniczych i naftowych; d) nabywanie, urządzenie i prowadzenie przedsiębiorstw dla wytwarzania maszyn, narzędzi i urządzeń potrzebnych dla prze-

przetartym, przewostanów. Wysokość kapitału zakładowego i wkładok: Kapitał zakładowy wynosi 2200 złotych, a wkładka zakładowa 200 złotych. Ogłoszenia Spółki w „Ilustrowanym Kurjerze codziennym“ w Krakowie. Zawia-dowcy: Zarząd Spółki składa się z dwóch zawiadowców, których zastępstwo jest łącznie. Zawiadowcami Spółki są: Jan Jarosz, syn Józefa, Wojciech Piłera w Żywnowie. Zastępcą zawiadowców jest Stanisław Janusz w Żywnowie. 4851

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 24. czerwca 1924.

Firm. 1706/23 A. III. 206. Wykreślenie firmy: Z rejestru oddział A. wykreślono: Siedziba firmy: Kraków, Rynek Gł. II. Brzmienie firmy: Papierle et Ratz. Przedmiot przedsiębiorstwa: Sprzedaż papieru i przyborów piśmiennych, a gencja handlowa do pośredniczenia w kupnie, sprzedaży towarów mieszanych. Firmę tej jawnej spółki handlowej wykreślono skutkiem zwinienia przedsiębiorstwa. 4915

Sąd okręgowy, jako handlowy.
Kraków, 16. października 1923.

Firm. 1152/21/B. II. 54. Wpisano do rejestru oddział B: Firma i siedziba: Syndykat rolniczy w Krakowie, centralny organ handlowy dla spółek i kolekt rolniczych, spółka akcyjna. Prokure udzieleno inżynierowi Władysławowi Skwarczyńskiemu, zamieszkałemu w Krakowie, Plac Szczępański 6. Dzień wpisu: 16. lipca 1924. 4921

Sąd okręgowy i handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 14. lipca 1924.

UNIEWAŻNIA się zgubioną legitymację wojskową na razwisko Józefa Dulki. 4953

SKRADZIONA wojskową kartę zwolnienia na nazwisko Kern Albert, nie-ważną. 4977

AWIZO.
Okręgowy Zakład Gospodarczy Nr. X. w Przemysłu zwraca uwagę na przetarg pieprzu i cykorji, ogłoszony w „POLSCIE ZBROJNEJ“.
Kierownik O.Z.G. Nr. X.
Wąsowicz, maior.

A la Gieshübler
DEWARTIS
mineralna woda stołowa
Dostarcza
Zarząd Dóbr Paoyków
pocza Stanisławów.
4982 Zastępca na Lwów

Robert GREBEL,
Lwów, Asnyka 3, tel. 583

SKŁAD MATERJAŁÓW DRZEWNYCH
Lwów - Zniesienie
JÓZEF SŁOŃSKI i Sk
Spółka z ogr. odpow.
biura Rynek 30 tel. 10-50
poleca po cenach konkurencyjnych deski wszelkiego gatunku, kantówkę, łatę, rygle etc. etc.

WYSIWNKI HERBACIANE
Z NAJLEPSZYCH GATUNKÓW HERBAT CEYLOŃSKICH I CHIŃSKICH — POLECA
HANDEL HERBATY I KAWY 496
EDMUNDA RIEDLA
LWÓW, ulica RUTOWSKIEGO liczb 3

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 3 zł. 50 gr., z odnoszeniem lub pocztą miesięcznie 3 zł. 75 gr., zagranicą 5 zł. 50 gr. — Redakcja czynna od godz. 8 rano do 1 popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny przyjmuje od 1—3 popoł. — Listów niefrankowanych nadsyłacie nie przyjmuje się — Rekl. pisów Redakcja i Administracja niezwracają. — Konto P. K. O. 141.690.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Należność pocztowa opłacono ryczałtem. Drukarnia Polska, pod zarz. Z. Kiełusiewicza.